

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő ezimsendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilvántarok.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona
Negyed évre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért az elárultó helyeken kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő ezimsendők a lap szellemi részét illető minden közlemények.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona
Negyed évre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért az elárultó helyeken kaphatók.

Előfizetési felhívás.

1904. január 1-től új előfizetést nyitunk. A „Népjog” változatlan buzgalommal fog küzdeni minden igaz ügyért, mely a közönség javára szolgálhat. Alkudt nem ismerő igazi szabadelvűséggel, törhetetlen hazafisággal fogja hirdetni a szabad, a független Magyarország követeléseit és mindig arra fog törekedni, hogy őszinte szókimondással megnyerje a magyarul érző és magyarul gondolkodó független közönség szeretetét. Bizalommal kérjük tehát a t. közönséget, támogassa a „Népjog” törekvését és legyen segítségére, hogy kitűzött feladatát be is tölthesse.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . . 2 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal Kaposvár, Zárda-utca 17. szám, (Telefon 15. szám.)

Az új évnegyed alkalmából helyi előfizetőinknek szétküldjük beváltás végett az előfizetési nyugtákat. Vidéki előfizetőinknek pedig e számban mellékeljük az előfizetési díjak beküldésére szánt postai utalványokat. Kérjük előfizetőinket, hogy e nyugtákat beváltani, illetve a mellékelt utalványokon az előfizetési díjakat beküldeni sziveskedjenek.

Mult és jövő.

Csak a közel mult az 1903 és a közel jövő 1904, vissza és előre vetődő magyar politikai sugár szálakat szeretnők kévébe kötni. Az előbbieket elraktározni a nemzet kincses házába, az utóbbiakból pedig, máris dicskoszort szeretnénk kötni Hungária asszony borult homlokára.

De mind a kettő meddő munka.

A mult politikai év vermes reményei, aranyos sugarai a haldokló hónapokkal együtt szerte foszlottak. Csálódás, elkeseredés és bánat az csak mit kévébe köthet az 1903. év politikai eseményeiből a magyar s hogy az 1904-ben még dicskoszorúról se álnadozhassunk, amelylyel megengesztelhetnők megalázott, megtiport nemzeti nagyságunkat, erről új év első napján

gondoskodott a kormánypárt, élén a főkommandáns Tisza István urral.

Az újévi beszédekre célzunk, a melyek Podmaniczky Frigyes báró a szabadelvűpárt elnöke, Tisza István gróf miniszterelnök, na meg az őket üdvözlő pattentirozott mameluk szókok ajkáról hangzottak el, a nemzet szégyenére és pirulására.

1903-ban, — amely évet bátran feljegyezhetjük önvédelmi harcaink véres lapjai közzé, bár vértelenül folyt le, — hasonlólag mint a márciusi pontokért a nemzet sikra szállt egyesült erővel most egyetlen pontért, amely sarkalatos jogon, törvényen és igazságon alapult, de amelyet a kamarilla talán hosszú időkre eltiportatott zsoldosaival, hogy reményük szerint Magyarország sohasem legyen más, mint katonailag megszállott tartomány.

Jaj a legyőzötteknek! Inkább folyt volna patakokban a vér, mint hogy így dicstelenül adjuk fel, vagy odázzuk el legszentebb jogainkat.

Siránkozhatunk, mint Márius Kartagó romjai felett. Elfojtott dühünk immár a tehetetlenség békóiban vonaglik. Mert nem magyar az, akinek nem gyül könny szemébe, ha végig tekint azon a csatamezőn, amelyen 1903-ban vívtunk elkeseredett politikai tusát az ármány és önérdék zsoldosaival, akik mindent csak Bécsből várnak, azt tekintik a jog, törvény és igazság forrásának, nem pedig a nemzetet, amelylyel olyan czédán bánnak el, mint egy bitang jószággal.

De ezeket a könnyeket Tisza, Podmaniczky és társai nem látják. Ők gratulálnak maguknak újévkor és gratulálnak. Ezekben az agyafurt politikai beszédekben meghamisítják az ország közvéleményét, ujjonganak a felett, hogy a nemzetet sikerült kijátszani, az elenzék nagy részét rükvercz-koncentrirungra birni s végül a meg harcoló kis csapatot arczállan módon meggyanusítják, sárral dobálják.

Visszataszító egy kép ez. Talán még Néző császár márvány termeiben játszottak ilyen undok politikai komédiát, amikor az isteni császár felgyújtatta Rómát, a kegyenczek pedig elragadtatással tapsolták a művész Néző éneket, amely Trója pusztulásáról zengett.

Vegyük elő a gyászleplelt s borítsuk a multa az egész 1903. év politikájára, de bontogassuk azt a fátyolt, is, amelyet még a titkos jövő takar —

igy is megdöbbenünk. Ha a Tisza-féle tatárhad ez évben is kormányon marad, úgy az eddigi jelekből ítélve a nemzet mult évinél is nagyobb megpróbáltatásnak lesz kitéve s ha 1904-ben is gyöngék leszünk, arra az utra lépünk, amely — az abszolutizmushoz vezet.

Az új év küszöbén érkezett el a nemzet a tilzenkettedik órához. Ha most fel nem ocsudunk, szomorú lesz ez az év is, valószínű, hogy a következő is, mert ahol a tagadás ördöge megveti a lábát, ott az igazság nap-napra nagyobb tért veszít.

Ébredjünk. Kell, hogy a legnagyobb szomorúság és kétségbeesés közben is feltámadjon a hazafiak szívében a remény, az akarat, a megtorlás érzete.

A nemzetnek nemsokára alkalma lesz megnyilatkozni s ha a mult év eseményei sem ábrándították ki az országot a szabadelvű párt uralmából, akkor elvesztett Magyarország igazi szabadsága, függetlensége és boldogsága.

Él a remény a szivekben, a magyar nép józan és okos, ezért reméljük azt, hogy talán az 1904. év lesz az, amely pozdorjává zuzza ezt a kormányt pártjával együtt s felvirrad a fényes nap, amelynek arany sugaraiból dicskoszort fonhatunk Hungária asszony derült homlokára.

— (48-as honvédek választói joga.) Tisza István gróf nagy politikai „spiller” aki sovány ígéreteit, néhány közül a választói jog kibővítését, fufangos módon akarja megvalósítani. Az a terv, hogy a függetlenségi párt hiúságának hizelegye (mert valjuk be, hogy többé kevésbé hiuk vagyunk) a 48-as öreg honvédeknek cenzusra és minden más egyéb feltételekre való tekintet nélkül akarja megszavaztatni a választói jogot. Nagyon természetes, hogy ezt örömmel megszavazná a függetlenségi párt azoknak, akik tulajdonképpen a polgári jogok ősförásai. De Tisza István gróf politikájára és lelkiületére mutat az a körülmény, hogy megtelekedezik arról, hogy a már csekély számú dicső öreg gárdának, kivált azoknak, akiknek szavazati joguk nincs, e jog megadása mellett anyagi támogatásra, kenyérre és menhelyre van szüksége. Az öreg szabadsághősök a jog mellett kenyérre is jogosan tarthatnak igényt, mert a jog kenyér nélkül tragikomikus ajándék, amelynek hallatára bizonyára keserűen mosolyognak az ősz 48-as honvédek. De kell pénz ágyúra, meg hadihajóra, az öreg honvédeknek jó lesz a jog is, kenyér nélkül, gondolja Tisza Pista.

(Vasutasok a miniszterelnök kerületében.) Ujabb ki-derült, hogy Tisza István gróf ugrai választókerületében a választók közül igen sokat megvesztegettek, amiért Stöckler József a miniszterelnök volt ellenjelöltje több bíró, jegyző és lelkész ellen bűnvádi feljelentést tett.

(Ifjú csehek és az önálló vámtérület) Régen küzd már a függetlenségi párt az önálló vámtérületért a magyar parlamentben, mind eddig nevezetesebb eredmény nélkül, de ujjában mintha mégis kedvességnek a politikai viszonyok e hasafias törekvésnek. E kedvező tünetek kérésére szólhatjuk az ifjú csehek pártjának újabb kezelt akcióját, amely szintén a közös vámtérület ellen indult meg. Hál' Istennek, így majd két tűz közé foghatjuk a kamarillát s majd csak kivívjuk jogos nemzeti követeléseinket, ha mindjárt az ifjú csehek segítségével is. De, hogy is mondta Kossuth spánk? „Ausztria ellen még az ördög-gel is szövetségesnek.”

(Lemondott függetlenségi képviselő.) A múlt hét politikai eseményei között nagy feltűnést keltett Fáy István országgyűlési képviselő lemondása a mandátumáról. Fáy az obstrukciónak egyik lelkes és kitartó harcosa volt s a függetlenségi párt Kossuth árnyalatához tartozott, ő volt az, aki Khuen-Héderváry idejében szétverte az „elnököknek szánt iratot”. Fáy azért mondott le mandátumáról, mert helyteleníti pártja újabb magatartását.

H I R E K.

1904.

Az idő vén fáján van-e még levél ami lehulljon? Utezer esztendeje talán el is fogott róla? Így, amint egy-két gyorsszárnyu óra múltán ránk következett az újabb esztendő, elgondolkozunk a végtelenségen. Nem-e hűlt ki ez a plánéta? Lesz-e még

T Á R C Z A.

Álom.

Álmodtam. Rólad álmodék.
Tavasz volt. Tiszta kék az ég.
Bimbózkodott a virág. A fa rügyezett.
Én először fogtam meg egy
Remegő, szép, kis lány kezét.

Álmodtam. Rólad álmodék.
A nyár jött. Ragyogott az ég.
Kinyílt a virág. A fa lombozott.
Én először csókoltam meg
Egy szűzies, szép homlokot.

Álmodtam. Rólad álmodék.
Az őszi jött. Beborult az ég.
Elnyílt a virág. A lomb elsárgult.
Én először vettem észre,
Hogy ő megcsalt és elárult.

Ébredek. Reá gondolok.
Itt a tél. Égről köd borong.
Lehullott a virág. A fa galya száradt.
Álom volt csak, — minden álom —
Szívem mégis belefáradt.

Karácsonyi Aladár.

Örök szerelem.

(Regény.)

I. FEJEZET.

A nő szerelmes mosolylyal hajta fejét a férfi vállára.

- Szeretsz? — Kérdi a férfi.
- Szeretlek.
- Mindig fogsz szeretni?
- Mindig.

II. FEJEZET.

A nő szerelmes mosolylyal hajta fejét a férfi vállára.

- Szeretsz? — Kérdi a férfi.
- Szeretlek.
- Mindig fogsz szeretni?
- Mindig.

III. FEJEZET.

A nő szerelmes mosolylyal hajta fejét a férfi vállára.

- Szeretsz? — Kérdi a férfi.
- Szeretlek.
- Mindig fogsz szeretni?
- Mindig.

E regénynek fejezetei szorul-szóra azonosak a fent közölt három fejezettel. Az olvasó ezt talán egy kissé egyhangunak találja, de a szerző kinyilatkoztatja, hogy ez nagy tévedés, mert igaz ugyan, hogy a nő minden fejezetben ugyanaz, de a férfi: az minden fejezetben — más.

Mark Twain.

Furcsa gondolatok.

Ha a pesszimistákon állna a dolog, az ördög több embert vinne el, mint amennyit a gólya hoz.

A házasság a nőtlenségre való naplopásért életfogytig tartó fogságra szóló ítélet.

Platóni szerelmesek, a szerelemnek vegetáriusai.

A siker glorifikálja a gaszágot.

A bűn csak azokat a nőket mer megközelíteni, akik legalább egy lépéssel — elébe mennek.

A ház — parlamentarizmusban véve vagy az udvarral, vagy az utcával van ellentétben.

A vigjátékokban a bonyodalmak házassággal végződnek, az életben házassággal kezdődnek.

Az asszonytán megbecsültje nek, ha megtörtét szívet, soha azt, ha — hiúságát sértett meg.

Zéró.

egyszer tavasz, gyümölcsfáknak virágborulása? Vajon nem-e utólag fordult meg most az év, s a csillagrendszerekben nem-e következik el olyan változás, amely a föld szerepét, életét beszűnteti?

Sötét gondolatok azonban ne bántsanak embert az újév küszöbén. A végpusztulás terminusát sokkal később való időkre tűzték a természet fürkésző bölcsek. Inkább reménykedjünk. Hiszen a remény az egyetlen vigasztalás. Már pedig vigasztalásra kellenek ne volna szükség? Mintha egy sajnó se volna az egész világra, s erre a sebre nem terem elég balzsam Gileádban. De talán hiányzik, hogy ez az esztendő olyan napot gyújt nekünk, amelynek melege beforrasztja a sebet. És ereje felszivja a könnyeket. Több jajkiáltás pedig nem hallatszik a földi téreken.

Higgyük, hogy igazán boldog lesz az új esztendő. A televény magyar föld megtermékenyül, kenyérből nem lesz hiba emberfiának, munkás kezeknek nem kell elfonyadniuk tétlenül. És a megbűnhődött múltat s jövődőt boldogság verőfénye aranyozza be. A múlt csalódásai, szenvedései fájó emlék gyanánt élnek a szívekben, ahol a megelégedettség öröme üt tanyát. Talán nem lesz egyforma minden év, talán éppen erre az 1904-ikre kellett várnunk, hogy az igazi boldog esztendőt megtaláljuk? Ki tudja?

A jövődöbe vessünk bizodalmat. Hátha mégis? Egyszer kerék, egyszer talp. Egyszer föl, egyszer le. Vajon most nem-e fölfel fordul? Adja a gondviselés, hogy úgy legyen, s ki-ki érje meg ebben a ránk-ugradt esztendőben, valóra válását legszebb álmának. Hogy panasz ne sirjon többé, hogy sötétség ne legyen többé. Ararát hegye pedig teremjen olaját.

Az olvasónak boldog újévet kívánunk!

— Gabsovits Károly visszalépése. Te hát mégis megtörtént. Gabsovits Károly vármegyei főjegyző visszalépett az alispáni jelöltségtől, miáltal megfizethetetlen szolgálatot tett ellenjelöltjének. A visszalépés hi-

re, bár már régebben volt szó róla, megvesztegette nagy feltűnést keltett. Maga a nagyszámú, tekintélyes Gabsovits párt valóságos megdöbbenést ébresztett, mert ott látták, hogy győzelmet aratnak.

gosa. Volt e visszalépésnek biztosra vezető útja?

crdekes előzménye. Pallavicini Ede örgróf nagy úr járult Gabsovits elé, akit meleg szavakkal arra kért fel, hogy lépjen vissza az alispáni jelöltségtől. A főjegyző erre kijelentette, hogy nem tud ellenállni e meleg hangu felkérésnek, ezért megteszi ellenjelöltjének azt a kis szívességet, hogy vissza lép. A deputáció zajosan megéljenezte a nagylelkű főjegyzőt, aki ezek után természetesen nem reflektál a jelöltségre. Sárközy főszolgabíró most egyedül áll mint jelölt, tehát valószínűleg egyhangulag választják meg alispánnak. Ilyenformán állván az ügy, Sárközyt akár már mint alispánt üdvözölhetjük. Nem vagyunk elragadtva a győzelmétől, de ez nem tart vissza minket attól, hogy szívből ne gratuláljunk neki s nagy kíváncsisággal ne nézzünk működése elé. Valóban kíváncsiak vagyunk arra, ha nem lesz-e expositurája valamely oly irányban, amely a nagyközönség érdekeivel ellenkezik és hogy Sárközy miként tölti be ezt a nagy felelősséggel járó tekintélyes állást? Mely állás kötelességeinek, ha megfelel szívesen fogadjuk működéséből támogatást.

— Új körorvos. Gyöngyös Molléken az úresedésben levő körorvosi állásra Dr. Török Lajos választották meg.

— Ujévi tisztelgések. A szokásos ujévi tisztelgések a tisztviselői kar részéről és az egyes hatóságok, testületek és körök részéről az idén sem maradtak el Kaposvárott. A megyeházán panaszosan emlegetik a tisztviselőket, hogy egy fületlen és ki nem seperi, piszkos teremben voltak kénytelenek össze gyűlni Gabsovits Károly vm. főjegyző veze ese alatt, hogy meggratulálják a főispánt, aki szerény szavakban köszönte meg a jó kívánságokat. Német h István polgármesterrel Siposs Géza főjegyző vezetésével tisztelgtek a városi tisztviselők új év alkalmából.

— Áthelyezés. A vallás és közoktatási miniszter Pászthy Győző székely-keresztúri áll. tanító-képződei segéd tanárt Csurgóra helyezett át.

— Fél millió korona a kis korpád — kis kovács utra. Méltán nagy feltűnést keltő hírt közölhetünk hiteles forrásból: Makfalvay Géza kereskedelmiügyi államtitkár közbenjárására a kereskedelemügyi miniszter a Kiskorpadtól Gigen át húzódó s Kiskovácsig terjedő mint egy tíz kilométer eddig majdnem járhatatlan ut kikövezésére rövid uton fél millió koronát utalványozott ki. S így úgy látszik, hogy a teigeri kigyónként húzódó Kaposvár-barcsi viczinális vasút kiépítése — befeneklett, ami különben a kidolgozott építési tervek szerint itélve, nem volt jobb sorsra érdemes.

Hymen. Schvarcz Sándor deczember 30-án házasságra lépett Glöckner Irén kisasszonnyal Szigetvárott.

— Válasz a »Kaposvár«-nak. Eljött az új év is, — térdig járunk hóban, — ablakunkon jégvirág van — kinyílóan. — S míg a mi kályhánkban pattogó tűz lángol — el-el gondolkodunk — tavaszról, hazáról. — Addig a »Kaposvár« — karácsonyi száma — gyógyfüveket termel — Vörös számlájára — és az államtitkár — nagy hősen megvédi, — mondván, hogy a »Népjog« — bárha ellenzéki, — politikai lap — ne politizáljon, — nyakán legyen, — mint neki: — »társadalmi« járom. — Ő kelme ezalatt kibontja a zászlót: — védelmébe veszi — a jó Vörös Lászlót. — S bárha »társadalmi« — (rit az ügyész nem lát), — rögvést feszegeti — a »nagy« politikát. — Sohasem látunk mi — ily bolond világot, — ilyent még a legszébbik — ösünk sem pipázott, — valószínűleg sokat ázott, — fázott, — de ilyet — nem pipázott.

— Karácsonyfa ünnepélyek. Az elmúlt karácsonyi ünnepek alatt leglélekemelőbb események városunkban bizonyára az egyes ünnepetek, kórházak stb. karácsonyfa ünnepélyei voltak. Különösen megható volt a közkorház elmebeteg osztályának karácsonyfa ünnepélye vármegyeház nagytermében rendezett jótékony nőegyleti karácsonyfa ünnepély s végül a honvéd legénységé. Mind a három helyen jótékony, áldozatkész szívek ajándékai tették igazi öröm ünnepé a szent karácsony esztétét.

— A csurgói iparos ifjak Kossuth Lajos kegyeletére a múlt vasárnap átrándultak Nagy Atádra ahol megkoszorúzták Kossuth Lajos szobrát, amelyet tudvalevőleg gaz kezek beszennyeztek. A hazafias zárandokokat a község lakossága meleg fogadtatásban részesítette.

— Jelölés főszolgabíróságra. A marczali járás ötven megyebizottsági tagja deczember 22-én értekezletet tartott Marczaliban, melyen az üresedésben levő marczalii főszolgabírói állásra 50 szavazat Lehner Vilmos marczalii szolgabírára 12 pedig Brodszky Lajos lengyeltői j. tb. főszolgabírájára esett.

— Új év és a borraivaló. Magyar ember híres a bőkezűségéről, no meg könnye műségéről is. Borraivalótán egy nemzet fia sem osztogat oly sokat mint a magyar. Ha kávéházba, vendéglőbe, színházba, bálba, jourra, látogatóba, vadászatra és négy tudj' Isten hová nem megyünk, mindenütt egy a vége: a borraivaló. Ez jut a pinczérnek (vagy öt rangban) a szobalánynak, a szakácsnénak, a komornának a vadászinasnak, páholynitogató-nőnek. Szóval gavallérok vagyunk. Átkozottul gavallérok. Nem érhet gáncs bennünket, ha mégis szólunk e helyen borraivaló ellen. Még pedig ezeknek az újévi fajtája ellen. Szinte bele bódultunk újév napján, a melyen átszenvedtük — passzív a borraivalóért való népvándorlást. Eltekintünk a hagyományos szokás szentesített borraivaló adózásától, minden oly állami, községi magánintézmény részéről annak ellenére, hogy a község az általuk teljesített szolgáltatásokat busásan megfizeti, megindult alkalmazottak borraivaló körútjától. Bar ez is hiba, de ez hagyján, Hanem igenis ki kell költünk az ellen, hogy egész ismeretlen alakokat, akik passzióból teszik, ezeket a jövedelmező körutazókat kell fogadnunk egész nap, mint valami nagyköveteket. Lásd lapunk más helyén »A sirásó boldog új évet kíván« című közleményünket. Ezeknek bocsajárását rendőrileg kellene megakadályozni valamint a tisztelet, becsület a számos, kivételt képező est eltitto mestereknek fájerosos

inások és a már ismert és számos köszöntést gyakorló alakok bortányos inváziója úgy az üzletknél, mint a magánházaknál. A rendőrség ne feledje el a jövő új évben jobban szemmel kísérni ezt az inváziót, amelynek alakjai között börtöntelést is találhat.

— Kerestetik egy erőszakos rendőr kapitány, pályázatok benyújthatók a főispán kikerülésevel Tisza István gróf miniszterelnökhöz. Hogy az olvasó sokáig kétségbe ne legyen előre kijelentjük, hogy az a bizonyos »erős kezű« rendőr kapitány Kaposvárott keresetik, ahol Leposites ur kénytelen lesz legközelebb megválni állásától, amelyet eddig többé kevésbé köznevelédesre töltött be. A rendőr kapitány távozása nem keltene olyan nagy feltűnést, ha beavatott helyről nyert információknak révén nem értesültünk volna arról, hogy ez a változás egyenesen Tisza István »fő főkomendáns« ur világos óhajára történt Nem mintha közelebb ismerné a miniszterelnök Leposites működését, hanem a kegyelmes urat informálták és azt mondták neki, hogy a mostani kapitány nem »erős kezű« ember s a választásokon nem igen tud hasznos szolgálatot tenni a kormányának. Tisza erre azonnal kiadta a főispánnak az ukázt és Lepositesnak — menni kell. Es menni fog. Helyébe egy »erős kezű« rendőr kapitány jön. (Ugyan ki lesz az?) Ez azután, majd hasznos szolgálatot fog tenni a választáskor a kormányának. Allunk elé az ilyen koczurásnak. Az ilyen »erős kezű« majd doronggal fogunk rákoppintani.

— A legényember Szilveszter estéje. Félhomályba borult a hónapos szoba. A kandalóból kilövelő vörös fénysugarak megvilágítják a kopaszodó, törődött, sápadt legényembert, aki a meleg szobában is úgy érzi magát, mintha kriptában lenne. Szilveszter estéje van. A legény virágot tédes, fonnyadt rózsákat, hervadt liliomokat, amelyeket eddig finom hajtásu, illatos levél kék lapjai között őrzött. A tűzbe dobja a virágokat, azután az illatos leveleket is elhamvasztja. A virágok és a levelek füstje kicsap a kandalóból s gomolygó körvonalaiból kibontakozik egy baba arcú, széke leány képe. Kopogtatnak az ajtón.

— Ki az? Kérde felrezenve a hónapos szoba lakója.

— A temető pásztor.

— Mit alkalmatlankodik itt Szilveszter estéjén?

— Egy szál virágot hoztam, amely csodálatos módon kivirított azon a halmon a hó közlöt, a melyet a tekintetes ur gyakran megszokott látogatni a temetőben.

Könnybe lábad a legényember szemé, mert az a halom a baba arcú, széke leány sirja.

— Kaposvári anyakönyvvezető hivatalból. Kaposvárott, az 1903. év folyamán 630 gyermek született (13 halva.) Ezek közül többnyire korházakban vidéki anyáktól 58 gyermek született. Ugyan ez év folyamán 527 en haltak meg, közülök többnyire korházakban 142 vidéki hunyt el; úgy hogy a születések és a halálozások számát egybevetve (eltekintve a vidékiektől) 164 lélekkel volt több a születések mint az elhalálozások száma a múlt évben Kaposvárott.

— Négy száz korona — három krajczárért. Nem mindennapi esetről tudósít minket csurgói levelezőnk. Héjjas Pál és Lukács József szentai lakosok deczember 26-án az alsóki korcsmába mulattak, majd pityókás állapotban haza felé ballagtak, miközben Lukács zsebéből kiesett négy darab száz koronás bankó. A sárba tiport drága papirokat egy kilencz éves kanász gyerek találta meg, aki nem ismervén a bankók értékét Cserti József tanító növendéknek 3 krajczárért eladta. A jó vásárt csináló lelkiismeretes tanítónövendék a 400 koronát elvitte az alsóki jegyzőhöz, ahol később Lukács nagy boldogan vette át pénzét. Arról nem szól a tudósítás, hogy

a tanító növendék milyen jutalmat kapott becsületességéért — valószínűleg meleg köszönetet. Ez rendszeren így szokott lenni.

— Gyászrovat. Id. Szilágyi János nyugalmazott máv. tisztviselő múlt hó 28-án elhunyt. — Nyulassy Pál nyug. kir. törv. irodaigazgató volt megyei esküdt, a Somogy megyei 48—49 es honvéd egyesület elnöke január 1-én Kaposvárott hirtelen elhunyt.

— A nagy-atádi iparos ifjuság Szilveszter estéjén monológ és táncszal egybekötött szépen sikerült mulatságot rendezett, amelyet kivilágos kivirradtik tartó vigáság tett kellemessé.

— Újévi ajándék — egy jeggyűrű. Hál' Istennek Kaposvárott, barátságos és vendégszerető magyar uriházaknál még nem ment ki a divatból a zsurok adása, s az ilyen kedélyes összejövetelek alkalmával egy-egy párolgó csésze tea mellett nem csak a szellem, hanem egy más nemes érzelem, amely a laikusok állítása szerint a sziv kamráiban szorong, — szintén fölta áthatja azt, akit talán régóta keres. Egy ilyen zsuron történt újév napján d sztingvált társaságban, hogy egy fiatal, szelid képű, cvikkeres ügyvédjelölt a legidegesebb volt az egész társaságban. Egy negyven év körüli bájos asszonyka ült vele szemben s az ügyvédjelölt ur többet mosolygott ódolatos udvariassággal az úde arcu kis mamára, mint a mellette ülő bájos szomszédnőjére, aki melleleg mondva tizenhét év körüli, kedves leányka volt A tea után már szomszédnőjét is méltatta egy pillantásra az ügyvédjelölt ur és dicsérni kezdte előtte a szép asszonyt.

— Ha olyan anyósom volna, szívesen felvenném a házasság jármát.

— Komolyan mondja?

— Komolyan!

— Hátna a lánya nem nyerné meg a tetszését?

— Minden bizonynyal megnyerné, már csak azért is, mert szem előtt tartom a régi igazságot: Nézd meg az anyját . . . De ugyan nassám ön ismer ezben a társaságban. világosítson fel, ki lehet az a remek, jószágos arcú teremtes?

A leány gondolkozott egy ideig, majd felbiggyesztette eper ajkait, röviden, de mosolyogva adta meg a választ:

— Az anyám!

Az ügyvédjelölt ur zavarba jött és cvikkerét leejtette az asztal alá. Mialatt felvette a szemüvegét szerencsés ötlete támadt és sikeresen vágta ki magát zavarából Bizonyosága lesz annak az az eljegyzési hír, amely legközelebb a lapokban is napvilágot fog látni. S enné az újévi ajándéknak a szép mama is nagyon örül . . .

— Zrinyi emlék. A csáktornyaiak mozgalma, amelynek az a czélja, hogy a költő Zrinyinek a községben emléket emeljenek, mind inkább közeledik a megvalósítás stádiumához. A Zrinyi emlékmű bizottság, mint Csáktornyáról jelentik, újabban értekezletet tartott, amelyen elhatározták, hogy reif alá »Zrinyi a költő« feliratot vésetik, az emlékmű hátsó oldalára pedig: »Ne bánds a magyart!« A Zrinyi család czimere is rávése ik az emlékműre, a melynek czéljára januárban hangversenyt is rendeznek.

— Elfogott betörő. Takács Sándor pinczér nemrégén betörést követett el Kaposvárott, a tettest most elfogták Vrászlón. A bünesetről és az elfogatásról a kaposvári rendőrség a következő könnunikét adta ki: Özv. Sury Mihályné Irányi Dániel-utca 12-sz. bolti üzletébe a raktár udvari bejáratánál a vaspánt leszakítása után betörés követelt tett el, a tettes elloptott 2 doboz czigarátit egy szivar tarcsát, egy üveg illatszert s a pénzes fiókból 98 koronát. Ezen tett elkövetésével gyanúsított Takács Sándor pinczér, ki a Ferencz József szállodában szolgált a rendőrség sügönye folytán Vrászlón elfogott, büntető bíróságnak átadatott a loptott pénz maradványával együtt.

— **A Nemzeti Kaszinó Szilveszter estélye.** Az ó év utolsó éjszakáján a Kaposvári Nemzeti Kaszinó szépen sikerült Szilveszter ünnepélyt rendezett, amelyen az új év virradtán is javában folyt a szilaj csárdás és sűrűen hallatszott fel a: Sohasem halunk meg!

Állatorvos választás. Mint tudósítónk jelenti új körállatorvost választottak Csurgón. Tizenegy pályázó közül a képviselő testület Oszmány János ihárosberényi körállatorvost választotta meg.

— **Kutyakorbács a nyílttérben.** Az inzultus terére akobolított »lovagias ügyek« végső eszköze a kutyakorbács szokott lenni. Ez a meggyalázó durva szerszám, ha végig simul egy uriember arcán, sokáig emlékezetes foltot hagy rajta, ha mindjárt csak elméleti is. Szerencse, hogy a kutyakorbács inkább csak a nyíltterek rovatában szokott csattogni, amely rovatba közlöttekért tudvalevőleg nem vállal felelőséget a szerkesztőség. Teóriában és praxisban egyaránt visszataszító az ilyen hadakozás, amely erősen emlékeztet a civilizáció ellenségeinek, a véresfogu kannibálok igazságszolgáltatására. Egy ilyen kevésbé élvezetes polemikiában gyönyörködhetik az, aki beletekint egy csurgói ujság utolsó számába, ahol a nyílttérben ugyancsak csattog az a bizonyos »durva fonatu kutyakorbács« a mivel Breuer Zsiga ur meg akarja fenyíteni Gál Aurél urat. Gál ur viszont biztosítja Breuer urat, hogy ő is »tanuk előtt fogja meg kutyakorbácsolni, hogy máskor eszébe ne jusson tiszteséges embert támadni.« A kedélyes polemikára az adott okot, hogy a két ellenfél azzal vádolja egymást, hogy a járásbíró előtt »közös megállapodásuk ellenére« (mit szól ehhez a járásbíró ur? Szerk.) másképpen vallottak. A mint e sorokból kiveheti az olvasó, van most min mulatni Csurgón. Merlesleg értesülünk, hogy Kaposvárról egy tucsat első minőségű »durva fonatu kutyakorbácsot« rendeltek meg táviratilag. A csurgói ebek pedig boldogok, mert jelenleg nem rajtuk csattog a korbács.

— **A nyomorult új éve.** A kaposvári vasuti állomás harmadik osztályú várótermében Szilveszter estéjén egyik sötét zugban, egy fiatal leány arca fehérlet elő. Egy arra bandukoló rendőr gyanút fogva szimatolni kezd. Aki kerüli a lámpa fényt, annak oka van erre. Az igaz uton járó nem bujkál a világosság elől. A rendőr egy lépést tett, a zug felé. A leány összereszt. Gyors mozdulattal vonta össze mellén a nagy kendőt. A közbiztonság éber embere erre a rezzenésre tisztában van, hogy áldozat került a hálójába. Megszólította a leányt:

— Hová utazik kisasszony?

— Haza

— Hadd lássam az igazolványát.

A leány arca hófehér lett. Reszkető kezeiből kihullt a kéktáblás cselédkönyvecske és a rendőr lábához esett. — Néhány lapot fordít a rendőr, azután határozott hangon mondja:

— Ebben a könyvben hamisítás van.

A leány lecsüggeszti a fejét, mint a megtört liliom. A rendőr meg van elégedve önmagával: behunyt szemmel lölte szíven a vadat. Az eredményre büszke rendőr folytatja:

Tudja-e kisasszony, hogy az ilyen hamisítás nagy bűn, a törvény szigorúan bünteti? Maga pedig valószínűleg saját kezeivel írta ide, hogy, mint szobaleány szolgált egy uri családnál, holott maga — jól tudom rosszhírű helyen volt.

— Igaz, hangzik panaszosan a beismerő szó a szerencsétlen teremtés ajakán.

— Hát, miért vetemedett hamisításra? Zokogva felelt a leány:

— Nem akartam, hogy az édes anyám szíve meghasadjon, ha belenéző a könyvembe szegény, pedig most új életet akarok kezdeni, meg akarok javulni.

— **Ujság tolvajok.** A kaposvári kávé-sok nagyon panaszkodnak amiatt, hogy helyiségeikből a t. vendég urak közül többen nagy előszeretettel úzik az ujság lopás kevésbé nemes sportját. Különösen az illusztrált lapok tűnnek el leggyakrabban a kávéházakból, vagy egészben, vagy részben. Sokszor megesik, hogy a vasárnap megjelenő hetilapok nagyobb része már kedden egy kávéházban sem található, mert a t. vendég urak gyorsan elzsebelik. E szegényletes és sokszor bosszantó eset felett a vendégek azon része, akik nem azért járnak a kávéházba, hogy ott ujságot lopjanak, hanem olvassanak, nem egyszer hangos szóval is kifejezték megbotránkozásukat. Mindezt semmit sem használt. A pinczerek úgy állítják, hogy fogalmuk sincs arról, ki az a ragadós kezű vendég, vagy pedig azt mondják, hogy a »tettes« olyan »ur« és »törzsvendég«, hogy restelik őt leleplezni. A pinczerek gyávaságának pedig az ujságot nem lopni, hanem olvasni vágyó vendégek isszák meg a levét. Ezt a tolvaj világot meg kell szüntetni a kaposvári kávéházakban, különben teljesen elveszti kedvét a közönség a kávéházba járástól. Ausztriában az ilyen kávéházi ujságtolvajt a törvény szigorúan bünteti. Nem régen egy hivatalnokot, akit tetten értek és a kávésnak volt annyi bátorsága, hogy följelentette a rendőrségnél, 3 napi fogházra s 50 korona pénzbírságra ítélték. Még egy szavunk van azokhoz az »előfizető« urakhoz is, kik másod-kézből fele áron vásárolják a kiolvasott, befekete kávézott és összefogdosott lapokat a kávéstól (miáltal kijátszák és megkárosítják a magyar ujságvállalatokat.) Ne siessenek ezek az »előfizető« urak annyira elczipelni olcsó pótlékjukat a kávéházakból, (a délben érkezett lapokat már este elviszik) hanem várják meg szépen, míg a következő szám megérkezik, még akkor is elég olcsón jutnak a lapjukhoz.

— **Magyar név.** A ki a magyar nemzet kö elékébe tartozik, illő, hogy magyar nevet viseljen. E hazafias kötelesség föléb-resztése érdekében országsszerte folyik az agitáció. Keszthelyről jelentik, hogy Milkovich Andor zsidó közjegyző a jobbára német nevű zsidó és válassi lakosokat rábirta, hogy neveiket megmagyarosítsák. Somogy vármegyének községeiben is sok német nevű lakos van, helyesen tennék megének hazafias papjai, jegyzői és tanítói, ha a német nevű lakosokat nevük megmagyarosítására bírnák, ez eléggé nem dicsérhető, hazafias akció lenne, amit a községek intelligens vezető férfiaiól méltán elvárhat a haza.

— **Ujévi nyul.** Két héttel ezelőtt megírtuk, hogy valami rossz fű evéstől Somogyvármegye némelyik részén a nyulak között betegség lépett fel, amely a puskacsó elé való apró vadakat leteríti, mielőtt a vadász sport áldozatává lennének. Emiatt gyakran találunk a határban elhullt nyulakat. Ez a körülmény magyarázza meg azt epizódot, amelyet itt írunk le: Egyforma korabeli házaspár ballag a kaposvári határban. Arcukon meglá szik, hogy rajtuk az élekküzdés mély nyomokat hagyott. Megszólal a férj:

— Ma még nem kerestem életre valót, pedig holnap újév napja lesz.

Az asszony miközben a szél által letört fagalyakat szedi, szomorú lemondással ennyit dünnyög:

— Engem is ma kellett elküldeni a nagyságos asszonynak, azért a rongyos ruháért, ami a mosásban elveszett, mintha tehetnék róla, . . .

— Szedd össze anyuk a fagalyakat, tüzelőnk majd csak lesz, felel a férj. Haj, ha életre is volna!

S amíg így szóváltás közben egynéhány lépést tesznek, a férj a bozót közül valamit kivétel húz.

— Nyul!

— Az ám nyul, szólt az asszony sziv-repesve.

— Ugy dukál mondja az ember, ha tüzelőnk van, legyen az újév első napjára harapni való is a háznál.

Es a házaspár boldogan tért haza.

— **A kaposvári kereskedő ifjak január 10 2-án a Korona vendéglő nagytermében a Kereskedők Egyesületének könyvtár-alapja javára jótékonycélú estélyt rendeznek, melyen Zerkovitz Emil lapszerkesztő és a keresk. alkalmazottak orsz. szövetségének elnöke felolvasást, Csonka Sári, a, Gyenes Izsó és Pete Lajos hangversenyt fognak tartani. Az estély kezdete pontban 8 és fél órakor. A felolvasást és hangversenyt táncz követi. Helyárak: I.—V. sor 3 kor. A többi sorok 2.40 kor. Allóhely 2 korona. Jegyek előre válthatók: Lőw Mór és Testvére és Vései Sándor üzletében. Felülfizetéseket a jótékony cél érdekében köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a rendezőség.**

— **A sirásó boldog új évet kíván.** Széles e világon nem hisszük, hogy lenne párja annak a visszataszító kaposvári specialitásnak, amely új év napján nem egy uri ház lakóját felboszantott. Arról van szó, hogy a különben is többé-kevésbé babonás emberek nagy rémületére egy sirásó újév napján utnak indult és boldog újévet kívánva, sorra kilincselte az uri házakat. Még azt értjük, ha a postás, borbély, utkaparó, kéményseprő stb. végig sem mondható sorozata a borraivalóra vadászó ármándiának felkeresi hajlékunkat, hogy »szívből« kívánjon nekünk szerencsét az új év alkalmából, de feláborodva kérjük: mit keres ajtónknál az újév első napján — a sirásó? Ez egy olyan szemtelen tolokodás, amelynél talán csak az elkövető buta tendenciája visszataszítóbb, kinek műveletlen volta sem menti fel attól az embert, hogy ki ne rugjuk a házunkból. Örömmel értesülünk, hogy az arczátlan tolokodót több helyről csakugyan kidobták. Helyesen tenné a rendőség, ha a következő újévben gondja lenne arra, hogy a sirásó ne rontsa el az év első napját ostoba tréfáival.

— **Jótékonycélú műkedvelői egyesület B. Boglaron.** A következő sorok közlésére lettünk felkérve: Deczember hó 12-én »Jótékonycélú Műkedvelői Egyesület« alakult B. Boglaron, melynek célja az ottani társadalmi viszonyokat élénkebb mederbe terelni, színi előadások, felolvasások, szavatelok, hangversenyek rendezésével. Az előadásaikból befolyó tiszta jövedelem egy néhány kivételével, amelyek az egyesület anyagi helyzetének előmozdítására lesznek fordítva — kizárólag jótékonycélra adományoztatik. Az egyesület vezetői a legnagyobb kitartás és igyekezettel azon fognak lenni, hogy az erkölcsi siker minél fényesebb legyen. Hogy az elérhető legyen elsősorban is a n. é. közönség pártfogására vagyunk utalva, ami legszebben abban nyilvánulhat hogy minél számosabban lépnek az egyesület kötelékébe. Bizton reméljük, hogy a n. é. közönség, a szép és hasznos iránti pártfogás és lelkesedésének annyiszor és oly fényes tanujelét adta ez alkalommal is osztályunkul fog kitűzött célunknak, a mely már is nagyobb számú tagot nyert meg egyesületünknek — elérhetésére segédkezett nyújtani. Feltételeink igen szerények, az egyesületünknek kidolgozás alatt levő alapszabályai értelmében — tagjai három félek. Alapító, pártoló és működő tagok. Alapító tagok azok, kik egyszer és mindenkoron legalább 10 koronával az egyesület alapításához hozzá járulnak. Pártoló tagok egy évig kötelesek az egyesület tagjai lenni, és 1 korona beiratási díjat és 2 korona tagsági díjat fizetnek. Működő tagok díjat nem fizetnek de, kötelezik magukat 1 évig tag lenni és az előforduló előadásokon egynéhányszor szerepelni. Igen kérjük a n. é. közönséget, hogy sziveskedjenek egyes

sületünkbe alapító, illetve pártoló, vagy működő tagul belépni és ezt becses aláírásával megerősíteni. Az előkészítő bizottság nevében. B. Boglár 1903. december hó 15-én. Deutsch Gábor id. igazgató. Lázár Lipót id. elnök. Lukács Oszkár id. pénztárnok. Schmelhaus Dániel id. kar-mester.

— **A haldokló kívánsága.** Somogy-Szt.-Miklósról írja tudósítónk, hogy az öreg Vukics János, akiköztszeteiben élt, a múlt héten amikor a kegyetlen kaszás az ágya mellé lépett, megkérte a halála környezetének, hogy ha meghal, a koporsóját saját szájára tegyék fel és a saját ökreivel húzassák ki a temetőbe. A rokonság teljesítette is a haldokló kívánságát és a temetés úgy ment végbe, mint azt az öreg kívánta — ökrök által vontatott szánval. Hasonló kívánsága volt különben a nem rég megboldogult dr. Pais Mihály marczali járás főszolgabírójának is, a kit végső óhaja szerint saját igás kocsi-jára helyezték el ezen vidék Csákányba, ahol örök nyugalomra tették le.

— **A Kaposvári Iparos Ifjúság Önközpő köre** január hó 3-án vasárnap a „Korona” vendéglő nagy termében könyvtára javára, jótékonycélú, zártkörű műkedvelői előadással egybekötött, táncmulatságot rendez. Helyárak: 1-2 kor. 3-5 kor. 6-8 kor. 60 fill. állóhely 1 kor. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók Hangelman Károly könyvkereskedésében. Zenét Laó János dombovári zenekara szolgáltatja. Felülfizetések köszönetet fogadnak és hirlapilag nyugáznak. Az estély műkedvelői Lukács Sándor Kóza Jutka czi nő három felvonásos eredei népszínműt adják elő.

— **A Budapesti Uránia Színház vendégszereplése.** Deczember 26. án és 27. én este a vármegyeház nagytermében két előadás: tartott a Budapesti Uránia Színház. Első este a „Berlini élet” második, kon pedig Szerbiát mutatták be. Az aránylag szép számu közönség megelégedve távozott el előadás után s még azt is megbocsátották a vendégszereplőknek, hogy a második este olyan ütökopott kinematografiai képekkel rontották a t. publikum szemét, a miből legfeljebb csak sejtették, hogy emberi alakok mozognak a kifeszített óriási lepedőn.

Mi történik külföldön?

Az orosz-japán konfliktus I. Folyton ez foglalkoztatja a világpolitikát, a világ sajtója is erről közöl nap-nap után híreket. Úgy látszik, hogy a háború Oroszország és Japánia között elkerülhetetlen. A háború veszedelme óráról-órára növekszik. A törökországi reformok, amik Maczedóniában kilátásba voltak helyezve mind inkább elszalagnak, mert a főprotektor Oroszország, most teljes figyelmét Japániára fordítja. Szerbiában folyton fejtelenség uralkodik Péter királyt a királygyilkos katoná tisztek teljesen a kezükben tartják, amiért már nem csak a külhatalmak, de maga a szerb nép is zugolódik. A közel jövőben kritikus napok várhatók Szerbiában. A tengeren túl, az újvilágban borzadalmas esemény rémitette meg az év utolsó előtti napján a nagy világot: Csikágóban Iroquois nevű színház előadás alatt lángba borult. A rettenetes tűzkatasztrófa tengernyi emberáldozatot követelt. 1700 ember volt a színházban, mert gyermek előadás volt éppen, többnyire asszonyok és gyermekek mintegy hétszázán lettek a tűz martalékává. A hétszáz halott mellett ötszáznál több a sebesültek száma. A borzadalmas szerencsétlenségről hasábot irnak a világ-lapok s egyértelműleg oda nyilatkoznak, hogy az eset iszonytató részletei minden emberi képzeletet fölülhaladják.

KÖZGAZDASÁG

A drága piac.

A kaposvári piaci cikkek oly drágák, hogy ma holnap a polgárság zöme kénytelen lesz Succi koplalási methodusához folyamodni, ha anyagilag teljesen tönkre nem akar menni.

Mi lehet ezen boszantó és botrányos drágaság oka? A város rohamos fejlődése, a termelők hiánya, a csekély kínálat, vagy pedig a kereslet nagysága? Azt hiszem, mindezen tényezők közreműködtek, hogy még az aránylag kicsi városunkban is ily óriási nagy piaci árak vannak.

Tény az, hogy a város tíz év óta rohamosan fejlődött. — Tény, hogy ezen fejlődés mellett nem volt meg sem az egyes polgárokból, sem a város kormányzóiban oly irányu igyekezet vagy gondoskodás, hogy a városi vagy környékbeli termelés, állattenyésztés és baromfiizálás nagyobb mérvű legyen és ezáltal elegendő mennyiségű élelmiszert jusson a piacra. Minthogy, sajnos egyesekben nincs meg a kellő vállalkozási szellem, nézetem szerint a polgármesternek kellene buzdítani, erkölcsileg és anyagiag támogatni oly vállalkozókat, akik elegendő piaci cikkek előállítására képesek volnának.

Mert nem elegendő a 65%-os pótdó kivetése és annak beszédése. Nem elegendő a városi villanytelep üzemeltetése a közönség rovására történő alapos kiaknázása; hanem a városnak gondoskodni is kell arról, hogy az adóízető polgár, drága pénzeért legalább is olyan megélhetési viszonyok közé jusson, amelyet egy 65%-os pótdó városi polgár joggal megkövetelhet. — A város anyagi jóléte mindig a polgárok szorgalmától, takarékoságától függ, de emellett rendkívül fontos az is, hogy a városi adminisztráció oly erkölcsi támogatásban részesítse őket, hogy működésük mennél jobban megkönnyebbíthetvén, áldásdús lehessen.

Mig egyrészt a város kénytelen a fejlődéshez mérten újabb és újabb terheket rónia, addig másrészt kötelessége arról gondoskodni, hogy ezen terheket könnyen elviselhesék, kötelessége oly megélhetési viszonyok közé helyezni őket, hogy munkájuk alatt össze ne roskadjanak. Korántsem akarjuk mi kötelesség mulasztással vádolni a város kormányzatjának kezelőit, hanem a legjobb indulattól vezéreltetve, csakis figyelmüket óhajtjuk felhívni arra, hogy a kaposvári piac abszurd viszonyait sajnálni lehet és sajnálni kell.

Delta.

SZERKESZTŐSÉGI UZENETEK.

— **B. J. Budapest.** A kívánt lappéldányokat elküldöttük. Abbáziából kérünk tudósítást. Szívélies üdvözlét!

— **Kiváncsi.** Természetes, hogy sajtó hiba volt, pártállásra (és nem pártolásra) való tekintet nélkül.

— **N. I. Budapest Közöld a lak címet.**

— **F. U. Andocs A** mint méltóztatik olvasni lapunk mai számában Gabsovits főjegyző visszalépett. Így a különben szent igazságot tartalmazó sorai elvesztették aktualitásukat. Kérjük do'ggonz lapunk számára.

Felelős szerkesztő:
Karácsonyi Aladár

Laptulajdonosok és kiadók:
Szalay Károly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon
száma 15.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas [bár mind kuszó természetű] mert nagyobb része ha megőr is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legesekélyebb gondozással felnevelhető nem volna. ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb dísz, anélkül, hogy legkevésbébb helyet is foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladátesabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, szines fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja

Czím:

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya
u. p. Székegyháza.

Új épület és asztalos fakereskedés Siófokon.

Van szerencsém Somogyvármegyében a közönségével tisztelettel tudatni, miszerint **Siófokon** Piaczter 12. szám alatt általánosságban elismert kitünő minőségű faanyagokkal dúsan berendezett

épület- és asztalos fakereskedést

nyitottam, melyet tisztelettel ajánlok a t. bevásárló közönség szives figyelmébe.

Arum kitünőségéről és azoknak jutányos áraiból, egyszeri bevásárlásnál már meggyőződhetik a n. é. közönség. Különösen felhívom a t. szőlőbirtokos urak szives figyelmét a kora tavaszon szükségilendő **szőlőkarók** beszerzésénél e szakmában is annak idején dúsan berendezett raktáramat felkeresni sziveskedjenek.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség szives jóakaró pártolásába ajánlvá, maradok hazafias üdvözléttel.

EHRENWALD LASZLÓ

épület és asztalos bizományi raktára
Strenger Ignác bizományos
Siófok, Piacz-ter 12.

Versenyárgyalási hirdetés

furt kutak és városi vízvezetési munkákra.

Kaposvár r. t. város az 1903. évi 109/5674. számú közgyűlési határozatával a városi vízvezetéknek az országos vízépítési igazgatóság közegészségügyi mérnöki osztályánál készült tervek alapján való kiépítését elhatározván, a 406267 korona 12 fillére előirányzott és a költségvetés I—XIII. fejezeteiben felsorolt munkákra ezennel zárt ajánlati versenyárgyalást hirdetek olyképen, hogy a költségvetés I. fejezetének A. pontjában foglalt és 30558 koronában előirányzott furt kutak létesítésére, a többi munkálatoktól elkülönítve kutfurással foglalkozó speciális szakcégektől kérek ajánlatokat.

Az I. fejezet B. C. és D. pontjai, valamint a II—XIII. fejezet alatti munkákra azonban úgy az egyes fejezetekben, valamint az összes munkákra is lehet ajánkozni, megjegyezvén, hogy az I. fejezet A. pontján kívül az összes munkákra ajánlatot tevők egyenlő árak mellett előnyben fognak részesülni.

A költségvetés XIV. fejezetében foglaltak a versenyárgyalás tárgyát nem képezik. A III. fejezetben foglalt gépészeti berendezésnél, valamint a XI. fejezetben foglalt szolgálati medenczénél a vállalkozók a tervtől eltérőleg saját szerkesztésű gépeikkel, illetőleg medenczéikkel is pályázhatnak, ha ahhoz részletrajzot és költségvetést is csatolnak.

A munkálatok létesítésére megszabott határidő a szerződés megkötésétől számítva, a furt kutakra négy hónap, az épület és szolgálati medenczére öt hónap, a többi munkákra hét hónap.

Az ajánlatok az 1904. évi február hó 15-én déli 11 óráig nyújthatók be Kaposvár város iktató hivatalánál, később benyújtott, postán később érkező vagy utó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatokat fenti napon délután 2 órakor fogom felbontani, mely alkalommal az ajánlattevők jelen lehetnek. Fentartom magamnak a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között, tekintet nélkül az ajánlott árakra, szabadon választhassak, sőt szükség esetén az összes ajánlatok mellőzésével új versenyárgyalást írhattak ki.

Kaposvár, 1903. december 21.

NÉMETH ISTVÁN
polgármester.